

z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy”.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Niżej na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność stała od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulca Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy” osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 11.

Sroda 13. Stycznia 1868.

Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 13. stycznia. Wczorajsza „Patrie” zwracając uwagę na gwałtowne dążności polityki rosyjskiej w Oryencie, powiada, że dążności te nie mają w sobie nic takiego, coby wzniecić mogło obawę, jeżeli mocarstwa zachodnie idąc za własnym interesem naprzeciw pretensjom rosyjskim, postawią wzajemną zgodę.

Część nieurzędowa.

„Gazeta wiedeńska” donosi, że Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej rozporządzić aby osobom powołanym na posady ministeryalne dodawany był w czasie ich urzędowania tytuł „Excelencya” i aby na c. k. dworze byli porównani z rzeczywistymi radeami tajnymi.

Wieczorne dzienniki wiedeńskie z dnia 13go b. m. ogłaszają podane przez nas wczoraj listy odręczne Najjaśniejszego Pana do Ich Excel. bar. Beusta, hr. Andrassego i księcia Auersperga, zarządzające zwołanie delegacyi na dzień 19go b. m. „Tym sposobem” powiada „Presse”, dany jest popęd, mocą którego nowy mechanizm państwa ma być w ruch wprowadzony. Od szybkości załatwienia prac przydzielonych delegacyom zależeć będzie, jak rychło obydwaj ciała prawodawcze państwa, równie jak Sejmy krajowe przystąpić będą mogły do czynności swoich. Jest to pierwsza próba rachunku, na którym się opiera rozwiązanie zadania konstytucyjnego. Pragniemy, ażeby ta próba odpowiedziała oczekiwaniom, jak niemniej, ażeby nie zabierała zbyt wiele czasu, by wielki aparat parlamentarny przy skomplikowanym ustroju swoim nie był narażony na szkodę.

Pięć sekeyi sejmiku krajowego kroackiego ukończyły już swoje prace weryfikacyjne. Nie ukończono żadnego wyboru i żadnego mandatu. Dnia 14. miało się odbyć posiedzenie plenarne.

Eskaadra złożona z fregat „Novara” i „Radetzky” i łodzi kanonierskiej „Velebich” przybyła do Pola dn. 13. b. m. o godz. wpół do 11. Dziesięć fortów, fregaty „Donau” i „Arethusa” dały po 21. salw żałobnych.

Stosunki pomiędzy Austrią a Prusami stają się coraz przyjaźniejsze i pomyślniejsze. Pokazuje się to wyraźnie z oświadczeń „Nordd. Allg. Ztg.” i „Kreuz Ztg.” Korespondent berliński do bardzo dobrze poinformowanej zwyczajnie „Weser Ztg.” utrzymuje, że ten ton dzienników, które są niejako odbiciem zdań kół przewodniczących w polityce pruskiej, wywrze pewnie korzystne we Wiedniu wrażenie, i powiada także, że Prusy przeciwko pogłoskom i obawom ostatnich czasów, jakoby Rosya zamierzała w sprawie orientalnej decydująco poczynić kroki, dlatego tak stanowczo wystąpiły, aby dać niejako do zrozumienia Rosyi, że tego rodzaju usiłowania nie doznają poparcia ze strony Prus. Dzienniki pruskie, które nie zostają w bliższych stosunkach z rządem, nie wspominają jeszcze nie o stosunkach Prus do Austrii.

Zbliżające się wybory do parlamentu celnego w państwach południowo niemieckich coraz większy ruch wywołują. Organa północno niemieckie, z przyczyn łatwych do pojęcia pilną na ten ruch zwracają uwagę. „Nordd. A. Ztg.” kreśli już nawet szkic ugrupowania się rządów południowo niemieckich w obec tej kwestyi. Rząd badeński mając na celu przystąpienie do związku północno niemieckiego przychylnie przyjmie wszelki wniosek parlamentu celnego, któryby go do tego celu prowadził i będzie go zapewne popierał w radzie celnej

związkowej. Co do rządu bawarskiego, półurzędowy organ berliński spodziewa się, że rząd ten uznając potrzebę większej wspólności nie będzie zapewne w zasadzie przeciwny wnioskowi dążącemu do rozszerzenia kompetencyi o ile wnioski te ograniczą się na przedmioty uznane przez rząd bawarski jako wspólne. Bez wątpienia rząd bawarski nie będzie skłonny do przyspieszenia kompetencyi, jest bowiem jak się zdaje tego zdania, że organa wspólne do spraw spólnych, pierwiej takiemi okazać się mają, nim ich działanie na inne przedmioty rozszerzone zostanie. Rządy wirtenberski i heski sprzeciwiać się będą zapewne wszelkiemu rozszerzeniu kompetencyi parlamentu celnego. Co do zachowania się deputowanych z południowych państw niemieckich „N. A. Z.” nie jest jeszcze w możności wypowiedzieć jakiegokolwiek zdanie, z powodu jednak, że przeważna część parlamentu celnego składa się z członków parlamentu północno niemieckiego, wybranych niewątpliwie ze względów politycznych, uznaje za potrzebne aby dla uniknięcia rozstroju miano na uwadze ten charakter polityczny także przy wyborach w państwach południowych.

W Tuileryach odbył się d. 8. b. m. pierwszy bal tegoroczny; trwał on ledwie do północy. Zebrało się około 2000 osób, ciało dyplomatyczne, wielu deputowanych, marszałków, generałów i znaczna liczba wychowawców obu szkół wojskowych; pomiędzy deputowanymi znajdowali się wszyscy członkowie komisji wojskowej. Ogólną uwagę zwracał na siebie Parsi indyjski (czciciel ognia) Manockjee Cursetjee z Bombaju który przybył podobno dla założenia w Paryżu wielkiego instytutu wychowawczego dla dziewcząt indyjskich. Cesarz rozmawiał wiele z reprezentantami Anglii, Austrii, Włoch i Ameryki północnej tudzież z obecnymi marszałkami; uważano jednak, że odsuwał się od marszałka Bazaine gdy się tenże zbliżył do niego. Prócz Cesarzowej byli także na balu księżę Napoleon i księżna Matylda.

Ciało prawodawcze francuskie ukończyło dyskusję nad ustawą wojskową. Ustawa ta ma tedy jeszcze tylko przejść przez izbę senatorską, a potem ogłoszona zostanie w „Monitorze”. W Paryżu obawiają się ciągle wojny, jakkolwiek Cesarz unika wszystkiego, coby tylko na niekorzyść mogło być wytłumaczone.

„Journal des Débats” z dnia 10go b. m. rozbiiera pytanie, czy ten cel, który rząd przedkładając projekt reorganizacyi armii zapowiadał, że ma na oku, został istotnie dopełniony, czy niepokój, który od niejakiemu czasu dręczy publiczność, uśmierzył się, i czy obrót handlowy, który był popadł w największą od niejakiemu czasu stagnacyę, znowu się ożywił. Pomeniony dziennik w rezultacie swojego rozbioru przychodzi do tego przekonania, że stało się właśnie przeciwnie. Im bardziej zbliża się czas ostatecznego wotowania nad ustawą wojskową, tem bardziej wzmagają się niezadowolenie, oba zaś wybory deputowanych w departamentach Indre. Soire i Somme, które się odbyły pod wpływem ustawy wojskowej, udowadniają dostatecznie, że ta ustawa, która miała przywrócić zaufanie w kraju, wywołała przeciwnie w narodzie nieufność i niechęć. Nowa ta ustawa nie dlatego jednak jest tak niepopularną, ponieważ nakłada na kraj wielkie ciężary, gdyż przeciwnie w czasach pokoju wprowadza ona nawet w stosunku do istniejących rozporządzeń dosyć znaczne ulżenia. Doznała więc ona tak nieprzychylnego przyjęcia jedynie dlatego, ponieważ wydaje się narodowi jakoby wróżbą wojny, a naród pragnie pokoju. Opinia publiczna jest teraz stanowczo za pokojem, a ucząca się młodzież, która dnia 9. b. m. w college de France wymownej pochwałę sztuk pokoju przyklaskiwała, podziela w tym

względnie najzupełniej zdanie rolników i przemysłowców, którzy w obu pomienionych departamentach przeciw ustawie wojskowej wotowali.

Picard wytoczył d. 9. b. m. sprawę dzienników przed izbę ciała prawodawczego. Zwraca on na to uwagę, że dotknęło to kraj w sposób bardzo niemiły, iż zakazano ogłaszać dyskusye izby właśnie w tej chwili, kiedy toczą się rozprawy nad tak ważną ustawą jak ustawa wojskowa. Żąda stanowczo, żeby ta kwestya była wyjaśniona i rozwiązana. Rouher odpowiada, że zamiarem rządu nie było bynajmniej przeszkadzać dyskusyi, przeciwnie jest ona zupełnie wolną, lecz kilka dzienników wykroczyło przeciwko art. 42 konstytucyi i przeciwko uchwale senatu z lutego r. 1861. Ponieważ władze sądowe zarządziły śledztwo, więc nie przysłuży nikomu prawo uprzedzania rezultatu tego śledztwa. Minister oświadcza, że dawanie sprawozdań z posiedzeń obok sprawozdań rządowych jest zabronione, lecz dyskusya jest pozwołoną i że dla tego nie można oskarżać rządu jakoby zawieszał prawa prasy.

Ministrowi odpowiedział Thiers żądając, żeby wyrażał się jasno i wyszedł z dwuznaczników, gdyż nie pozwolenie sprawozdań o pozwolenie krytyki i dyskusyi jest dwuznacznik.

Rouher odwołuje się powtórnie do rządu, który ma sprawę stanowczo rozstrzygnąć. Chcieli mu odpowiedzieć Gueroult i Thiers, lecz prezydujący przerwał dyskusję.

Słychać, że nie tylko arcybiskup Paryża ale także biskupi z Orleanu i Nimes, Dupanloup i Plantiers mają być mianowani kardynałami.

Z Paryża donoszą, że gabinet Tuileryjski zamyśla nową ekspedycję zamorską, jakkolwiek opinia publiczna tak stanowczo jest przeciwną dalszym awanturniczym wyprawom tego rodzaju, które kosztowały kraj tyle pieniędzy i krwi a odliczywszy mało znaczące zdobycze w Cochinchinie przyniosły w skutku tylko pomnożenie długu państwa. Tymrazem zamierza Francya interweniować w Japonii. Zagrożony jest tam bowiem świecki władca, przychylny cudzoziemcom i postępowi Taikun, przez reakcyjne stronnictwo feudalnych książąt, którzyby pragnęli napowrót zamknąć hesmetycznie swoją ojczyznę przed wpływem cudzoziemców i równocześnie chcieliby utrzymać swoją dotychczasową niezawisłość wobec centralistycznych dążeń Taikuna. Skutkiem tego sporu jest, że owi książęta, Daimiowie, ustępstw, które Taikun Europejczykom i Amerykanom poczynił nie uznają i ich handlowi w nowoutworzonych portach wszelkie możliwe stawiają przeszkody. Zdarzały się z tego powodu już od półtora roku starcia rozmaite, w których umieli Anglicy przez skarcenie pojedynczych dynastów zapewnić sobie chwilowy pokój. Teraz jednak, jeżeli się potwierdzą doniesienia paryskie, ma być zorganizowana wspólna ekspedycja zachodnich mocarstw w celu zmuszenia dynastów do posłuszeństwa Taikunowi. Francuscy oficerowie znajdują w tym bogatym kraju obfitą jeszcze zdobycz, niż tą którą odnieśli z rabunku cesarskiego pałacu w Pekingu: jest jednak jedna korzyść, którą naród francuski z ekspedycyi japońskiej obiecywać sobie może.

Podczas kiedy tak zamyśla Francya rozpocząć wspólne działanie z Anglią na dalekim wschodzie Azji, intriguje tymczasem ile możliwości przeciw abisyńskiej ekspedycyi Anglii, która grozi wpływem konzula francuskiego w Egipcie zupełnem sparaliżowaniem. Jeżeli bowiem Anglia usadowi się stale w Abisynii, co staje się coraz prawdopodobniejszym, to w tym razie panować będzie w jednej stronie całym morzu Czerwonemu i kanałowi Suez, a z drugiej strony nad całym dorzeczem Nilu i Egipsem. Taby zniweczyło zupełnie plan Francyi rozpostarcia swo-

jego panowania z Afryki nad całym morzem Śródziemnym. Wprost nie chciała Francya występować przeciw rządowi angielskiemu, i dlatego wybrała sobie za narzędzie Ismael Baszę, który teraz także z Dongali mięsza się w spory abisyńskie i z jednym z buntowniczych przeciw Teodorowi książąt przez osobne poselstwo zawiązał układy, pomimo że Anglii odradzali mu ten krok.

Z Florencji donoszą, że minister finansów ma we środę, t. j. dnia 15go b. m. przedłożyć izbie projekt finansowy i oznajmić równocześnie o podwyższeniu podatków domowego i od mlewa. Menabrea ma niebawem oznajmić izbie, że rząd włoski w obec terażniejszego położenia postanowił jedynie wewnętrzną zajmować się polityką.

Rząd włoski przygotowuje się do wystąpienia w najbliższym czasie przed izbą z przedłożeniami finansowemi. Ponieważ niedobór bardzo jest znaczny, postanowiono uciec się do środków nadzwyczajnych. Ma być zaprowadzony proponowany dawniej podatek od mlewa i dochód z niego obliczono na 100 milionów lirów. Podwyższone mają być podatek gruntowy o 30 milionów, tudzież opłaty stemplowe i inne niestałe o 20 milionów. I to jednak nie wystarczy na pokrycie niedoboru i wydatków koniecznych, zatem ma być zaciągnięta pożyczka w sumie 400 mil. lirów na dobra kościelne.

We Włoszech obiegają od pewnego czasu pogłoski, którym jeszcze ani w Paryżu ani w Florencji nie zaprzeczono, tej treści, że Francya pod temi tylko warunkami przyrzeka Włochom ustąpić z Rzymu, jeżeli Włochy będą szanować granicę papieską i nie będą przedsiębrać żadnych kroków dla rozwiązania kwestyi rzymskiej, jeżeli w razie wypadków politycznych, na które się zanosi, zachowają ścisłą neutralność, i jeżeli się dla wszelkiej pewności rozbiórą. Warunki te mają być określone traktatem tajnym.

Z drugiej strony obiegają także pogłoski, że Francuzi powrócą może do Rzymu wraz z korpusem hiszpańskim.

Część wojsk francuskich skoncentrowanych w Civitavecchia przeniesiono ze względów sanitarnych do Viterbo. Już dawniej donoszono o zaraźliwych chorobach skórnych pomiędzy żołnierzami francuskimi; tajono z początku, co to były za choroby, aż okazało się nakoniec, że to ospa. Przeniesienie części wojsk do Viterbo nie ma więc wcale znaczenia politycznego, jakie mu przed kilku dniami przypisywano.

Do „Presse“ donoszą z Bukaresztu pod dn. 9. b. m., że w Balard zaszły nowe excessa przeciwko żydom. Rozbiegła się tam była pogłoska, że żydzi struli księdza Warnaw, który nagle był zachorował i umarł. Pospółstwo rzuciło się dla tego na żydów, wdarło się do ich pomieszkań i wyrządziło im wielkie szkody. Energiczne środki użyte przez rząd przeszkodziły dalszemu szerzeniu się rozruchu. Prokurator generalny z Fokszan udał się zaraz do Balard, aby rozpocząć śledztwo. Zdaje się, że sprawcami tego zaburzenia byli stronnicy partyi reakcyjnej nie zadowoleni z rezultatu wyborów.

Gubernator Bułgarii Midat Basza, jak donoszą z Belgradu do „Gazety Augsburskiej“, zwoławszy deputowanych tej prowincji na sejm, w mowie zagajającej posiedzenie oświadczył, iż wprawdzie bandy pustoszące Bułgarię zostały wytępione, ale zapowiedział: „że bracia, szwagrowie, ojcowie i wszyscy krewni deputowanych obecnych na sejmie, powinni się przygotować do nowych walk na wiosnę“, i zawiadomił, że w tym celu „nowy arsenał wybudowany będzie w Ruszczuku.“

Rozporządzenie to zgadza się z innemi dotyczącymi ufortyfikowania tureckich brzegów Dunaju, i świadczy, jak rząd turecki nie ufa terażniejszemu położeniu.

„Triest. Ztg.“ otrzymuje z Konstantynopola wiadomości sięgające po dz. 4. stycznia. Rząd turecki postanowił oskarżyć o oszczerstwo Suavi Effendi wydawcę dziennika młodej Turcji „Mukhbir“, wychodzącego w Londynie. „Lev. Her.“ donosi, że wiadomość o tem, jakoby generał Langiewicz miał wstąpić w służbę turecką pod nazwiskiem Ibrahima Baszy jest fałszywą. Langiewicz żyje w Peru jako prosty wygnaniec. Z Belgradu pisze agent pewnego drezdeńskiego liweranta broni, że zawarł z rządem serbskim układ względem przerobienia 80.000 karabinów na odyłcowe, a minister wojny zapowiedział mu dalsze obstalunki podobne z Bosnii, Hercegowiny

i Czarnogory. Guwernerem księcia Irredin syna Sultana został mianowany pewien pułkownik francuski.

Nie można zaprzeczyć, że rząd francuski zadaje sobie wszelką pracę aby Portę nakłonić do zaprowadzenia reform które może byłyby jeszcze zdolne polepszyć stan Turcji pod względem politycznym i ekonomicznym. Można powiedzieć, że Francya usiłuje przeniknąć administrację kraju duchem narodu francuskiego, szczególnie przez wpływ na system nauczania i wychowania. Czy się to powiedzie, przyszłość okaże. Gdyby jeden tylko naród wywierał tutaj swój wpływ, prędzej możnaby się spodziewać pomyślnych rezultatów jak teraz gdy Rosya, Anglia i Francya jednocześnie popierają swoje widoki. Nie można zaprzeczyć, że mocarstwa te udzielają Portie dobre rady, lecz rady te niestety rzadko zgadzają się z sobą, a Porta w każdym razie zagrożona jest niebezpieczeństwem czy ich usłucha lub czy je odrzuci. Z tego powodu ludność i urzędnicy tak mało okazują sympatii dla obcych mocarstw. W ogóle wiedzą Turcy, że położenie ich jeszcze gorsze jak chrześcijan którzy zawsze znajdują opiekę u swoich posłów i konsulów.

Z Konstantynopola piszą do „Indep. Belge“, że w końcu grudnia przybyła tam deputacja czarnogórska z żądaniem, by Porta ustąpiła dla księstwa dość ważne terytorya od strony Hercegowiny. Na radzie ministeryalnej, która się zebrała do rozpoznania tych nowych roszczeń, postanowiono jednomyślnie odrzucić je. Korespondencya dodaje, że zaraz po radzie ministeryalnej wysłano rozkazy do głównej kwatery korpusu tureckiego w Rumelli, aby wojska zajęły terytorya żądane i surowo czuwały nad poruszeniami Czarnogórców.

Oczywiście Porta widzi w żądaniach księcia Mikołaja tylko pozór do zaczepki, stara się też ubezpieczyć od przypuszczalnej napaści. W sferach ministeryalnych tureckich obawiają się jednak, aby ta sprawa nie wywołała ważnych zakłóceń; niebezpośrednio bowiem przypuszczają, że książę niezawodnie przewidział naprzód odmowę Porty, i że bez planu naprzód ułożonego nie wysłałby deputacji do Konstantynopola. W Wiedniu utrzymują, że z powodu tej sprawy, oraz pomocy jaką powstańcy kretenscy wciąż z zagranicy otrzymują, poseł turecki przy dworze wiedeńskim, Hajder Effendi udał się do Londynu.

Zerwanie blokady pod Kandyą przez jeden z parowców rosyjskich spowodowało rząd turecki zawiadomić o tym wypadku mocarstwa sprzymierzone i żądać odwołania admirała rosyjskiego.

Doniesienia z Krety sięgają po d. 28go z. m. Przybył tamże angielski oficer, który obejmuje komendę eskadry tureckiej, przeznaczonej do blokady. Zarządzone przez rząd prowizoryczny ogólne głosowanie postępuje dalej na całej wyspie. Wotowało już 15.000 pełnoletnich Kandyotów przeciw rządowi Sultana.

Kronika.

(Nabożeństwo żałobne.) Jutro o godz. w pół do 11. rano odbędzie się w kościele św. Maryi Magdaleny żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Henryka z Pleśzowice hr. Fredry, właściciela dóbr, kawalera krzyża polskiego „wirtuali militarii“, zmarłego dn. 16. listopada z. r. w Wiedniu w 67. roku życia.

(Zaraza na bydło.) W drugiej połowie grudnia r. 1867 zaraza na bydło ustała w Włodzimireach, Czertezic, Wojniłowie, Kozowie, Roźniatowie, Brzezinec, Włosienicy, Podborcach, Kulparkowie, Tymbarku, Łukawicy, Stronim, Dąbrówce polskiej, Zbyszycach, Czarnym Potoku, Mystkowie i kontumacyi husiatyńskiej.

Zaraza zaś wybuchła w Dobszeczach, Jaworówce, Konopkowie, Nasciszowie, Lipiem, Sławikowie, Siennie, Haliczu, Temerowcach, Jaśnikach, Borkach janowskich, Stryhańcach i Kamionce.

Do pozostałych wedle ostatniego raportu 42 chorych sztuk bydła przybyło 283. Z tych wyzdrowiało 34, odeszło 202, ubito 54 i 35 pozostało chorych. Przez tego dano na rzeź 53 sztuk bydła podejrzanego o zarazę.

W zeszłym roku panowała zaraza w 43 powiatach i w 243 miejscach. Zachorowało na zarazę 5215 sztuk w 957 zagrodach między stanem bydłem z 108.111 sztuk. Z chorych wyzdrowiało 571 sztuk, odeszło 3341, ubito 1268 i pozostało 35 sztuk w dalszej obserwacji.

Oprócz tego dano na rzeź 1395 sztuk bydła o zarazę podejrzanego, przeto w zeszłym roku z powodu zarazy ubyto ogółem 6004 sztuk bydła.

(Przegląd gazet.) We Lwowie wychodziły roku 1867 następujące czasopisma treści politycznej: 1) „Gazeta lwowska“, „Dziennik urzędowy“, wychodzi codziennie, z wyjątkiem świąt i niedziel. Co sobotę wychodzi „Dodatek tygodniowy“. 2) „Gazeta narodowa“, codziennie, z dodatkiem tygodniowym „Tygodnik niedzielny“. 3) „Słowo“ (w ruskim języku), 2 razy na tydzień, z dodatkiem „Haliczanin“. 4) „Dziennik lwowski“, codziennie, z dodatkiem

„Tygodnik ilustrowany“. 5) „Ruś“ (w ruskim języku) 2 razy na tydzień. 6) „Pismo do hromady“ (w ruskim języku), 2 razy na miesiąc.

Treści ponoszającej i beletrystycznej: 7) „Dziennik literacki“, raz na tydzień. 8) „Dzwonek“, 3 razy na miesiąc. 9) „Biblioteka stenograficzna“, raz na miesiąc. 10) „Bojan“ (w jez. r.), 4 razy na miesiąc. 11) „Prawda“ (w ruskim), 3 razy na miesiąc. 12) „Gmina“, raz na tydzień. 13) „Rolnik“, 2 razy na miesiąc. 14) „Opiekun polskich dzieci“, raz na tydzień. 15) „Pomoc“, raz na tydzień. 16) „Nowiny“, raz na tydzień. 17) „Strzecha“, raz na miesiąc.

Niemiecką literaturę reprezentowały następujące pisma: 18) „Der Judenfreund“, czeionkami żydowskiemi, raz na tydzień. 19) „Zeitungs Nachrichten“, czeionkami żydowskiemi, 2 razy na miesiąc. 20) „Neueste Nachrichten“, czeionkami żyd., 2 razy na miesiąc. 21) „Jüdische Zeitung“, czeionkami żyd., 2 razy na miesiąc. 22) „Zeitung“, czeionkami żyd., 2 razy na miesiąc. Nakoniec 23) „Ilamwasser“, w hebrejskim języku, 2 razy na miesiąc.

(Samobójstwo.) Jan Borowiec z Niedźwiady w pow. ropczyckim, cierpiący od dawna na raka w żołądku, odebrał sobie życie d. 30. z. m. przez uduszenie się powrozem.

— „Gaz. polska“ podaje z Rzymu wiadomość, że dnia 28go z. m. zakończył tamże życie ś. p. Artur Benni. Urodzony w roku 1839 w Tomaszowie Rawskim odebrał początkowe bardzo staranne wychowanie w domu rodzicielskim, pod okiem wysoko ukształconego ojca ś. p. ks. Pastora Benni; następnie kształcił się w gimnazjum w Piotrkowie, w uniwersytecie petersburskim i wyższych zakładach naukowych zagranicznych. Po ukończeniu nauk pracował przy bibliotece British Museum w Londynie i w ministerjum wojny angielskiem (War Office). Obdarzony z natury znakomitemi zdolnościami, które przez gruntowne studia i rozległą naukę rozwinięte zostały, poświęcił się zawodowi literackiemu. i zasiłał swemi pracami różne dzienniki i pisma angielskie i zagraniczne. Na polu tem wielkie miał powodzenie, i tak się umiał odznaczyć, że w roku 1866 powołany został na współpracownika i współredaktora gazety „Daily News“, jednego z ważniejszych organów prasy angielskiej. Kiedy w końcu roku zeszłego zaszły we Włoszech ostatnie znane wypadki, ś. p. Artur Benni wyjechał tam w celu udzielania sprawozdań pomienionemu dziennikowi. Obecny będąc w charakterze korespondenta w bitwie pod Mentana, odniósł przypadkowym sposobem ranę w prawą rękę, w skutek której po długich cierpieniach zszedł z tego świata.

(Rozległość i bogactwa Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej.) Rozległość ziemi w Stanach Zjednoczonych będącej własnością publiczną jest siedemnaście razy większa jak terażniejszego królestwa pruskiego i wynosi według najnowszych obliczeń 5465^{1/2} milionów akrów. Od rozpoczęcia pomiarów do d. 1. lipca 1867 przemierzono 474,160,551 akrów. Pomiar krajów postępuje w miarę rozszerzenia się osad i one wyprzedza. W Minnerota przemierzono już dwie piąte części całej rozległości tej krainy. Pomiar postąpił już także znacznie w Dakocie; w Montana wkrótce mają się rozpocząć. W Colorado przemierzono 1,622,251 akrów w wschodniej pochyłości gór skalistych. W Nowym Meksyku musiano wstrzymać pomiary z powodu nieprzyjacielskich kroków ze strony Indyan. Toż samo tyczy się Arizony. W okręgu Washingtonu przemierzono przeszło 3,530,000 akrów, w Oregon 6,730,000, w Kalifornii przeszło 27,000,000 akrów. Oprócz tej niezmierzonej już przemierzonej przestrzeni, pozostaje jeszcze obszar mający przeszło 991,000,000 akrów rozległości, gdzie koloniści mogą osiadać. Urzędnicy zajmujący się pomiarami otrzymali polecenie zasięgać bliższych szczegółów co do kopalni znajdujących się w ich dystryktach. Na tej drodze przekonano się, że węgiel kamienny rozszerza się prawie wszędzie w obszarach będących własnością publiczną. Okłady węgla w angielskiej Ameryce północnej, w Anglii, Francji, nad Renem, w Westfalii, Czechach, Saxonii, Hiszpanii i Rosyi zajmują według ostatnich obliczeń 16,491 mil kwadratowych. W Stanach Zjednoczonych pokłady dotychczas znane zajmują 200,000 mil kwadratowych. Żelazo także bardzo często się napotyka. Miedź znajduje się w większej ilości w pobliżu jezior na wschód Mississipi, tudzież w okolicy pomiędzy doliną Mississipi a Oceanem Spokojnym. Podobnie obfitują rozmaite okolice Stanów Zjednoczonych w ołów, cynę i cynk. Szlachetne metale ciągną się trzema pasami przeciągającymi Kalifornię, Nevadę, północno-wschodni i południowo-zachodni Oregon, Washington, Idaho, Montanę, Colorado, południowy Utah, Nowy Meksyk i Arizonę, na obszarze miliona mil kwadratowych i przynoszą już teraz rocznie przeszło 100,000 milionów dolarów w złocie i srebrze. Kalifornia posiada także bogate kopalnie nafty na przestrzeni 700 mil od hrabstwa Humboldt w północnej do Los Angeles w południowej części. Piaskowice i glina szyfrowa w górach są tak mocno przesiąknięte olejem skalnym, że palą się w piecu, osobliwe źródło znajduje się na dnie Oceanu Spokojnego w odległości trzech mil od brzegu, na przeciwko San Luis Obispo, na północ twierdzy Conception, gdzie jeżeli nie ma burzy powierzchnia wody okrywa się olejem na przestrzeni dwudziestu mil.

(Odkrycie nowego ładu stałego.) Gazeta sandwieska „Advertiser“ podaje opis odkrycia na oceanie antarktycznym nowego ładu stałego, dokonanego przez kapitana Lang'a, dowódcę statku „Nil“, trudniącego się połowem wielorybów. Powiadają, że nowo odkryty ład stały jest właśnie „ładem stałym podbiegunowym“, którego szukano oddawna. Ponieważ lato zeszłoroczne było dość ciepłe w szerokościach podbiegunowych, przeto kapitan Lang zdołał dotrzeć na swym statku do 73° 30', szerokości północnej. Zbadał on starannie brzegi północne tego ładu, które są bardzo wyniosłe; widział on także

wierzchołek góry, prawdopodobnie zgasłego wulkanu, wysokości około trzech tysięcy stóp. Zachodnią kończynę nowego ładu, leżącą między 70° 40' szerokości i 80° 73' długości, nazwał on „przyłądkiem Thomasa“, na cześć majtka, który pierwszy ujrzał ten punkt; południową zaś kończynę nazwał on „przyłądkiem Harvena“. Statek „Nil“ zeglował w ciągu kilku dni wzdłuż brzegów i zbliżał się na piętnaście mil do ładu stałego; niższe punkta tego ostatniego nie były pokryte śniegiem, i zdaje się, że powinny one mieć wegetację; w oddaleniu widać było całe szeregi łańcuchów gór. Nowo odkryty ład stały nazwany został na cześć znakomitego marynarza rosyjskiego „Ziemią Wrangla“.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 14. stycznia 1868.

Efekta: —. Towary: Żyto korzec 160 netto 8 złr. na marzec.

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika“. (Przestrzeń obrotu 47 1/2 mil.)

Table with columns: Miesiąc, Liczba podróży, wal. aust., celnary celne, wal. aust., wal. aust., Razem. Rows for grudzień 1867 and Od 1 stycz. do 30. listop. 1867.

W skutek nowego układu z administracją pocztową Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej nastąpiło bardzo znaczne niżenie tary od listów tamże wysyłanych i ztamtąd przychodzących.

Porto od listu zwyczajnego, t. j. nie ważącego więcej jak 1/2 funta celnego z Austrii do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej wynosi:

- a) jeżeli posłano na Belgię i Anglię 30 c.; b) jeżeli posłano na Bremę lub Hamburg 20 c. Od każdego funta nad pierwszy funt wagi listu, pobierać się będzie porto zwyczajne.

Kurs Lwowski.

Dnia 14. stycznia.

Table with columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Polimperey, Rubel srebrny, Papierowy, Talar pruski, Galicyjskie obligacje, Obligacje państwowe, Akcje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akcje kolei lwow. i czerniowieckiej, Banku hipotecznego galic.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. stycznia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

Table with columns: Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca, Pożyczka w sierpniu 1864, Pożyczka w sierpniu 1865, Przech. do wyl. z r. 1839, Przech. do wyl. z r. 1854, Przech. do wyl. z r. 1860, Przech. do wyl. z r. 1860, Obligacje inden. n. po 5% za 100 złr.

Porto od listów niefrankowanych z Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej wynosi:

- a) jeżeli posłano na Anglię i Belgię 30 c., za każde 15 grammów = 1/10 funta celnego z dodatkiem 10 c. bez względu na wagę listu; b) jeżeli posłano na Bremę lub Hamburg 20 c. za każde 15 grammów, z dodatkiem 10 c. bez względu na wagę listu.

Porto od próbek towarów, wzorków i druków, które przy oddaniu muszą być frankowane, wynosi:

- a) jeżeli posłano na Belgię i Anglię 7 c. za każde 2 1/2 funt. celn.; b) jeżeli posłano na Belgię i Anglię 7 c. za każde 2 1/2 funta.

Tak listy jak i próbki towarów, wzorki i druki mogą być przy oddaniu rekomendowane, w którym to razie prócz zwykłego portu płaci się przy oddaniu 10 c. za rekomendowanie.

Do listu rekomendowanego może być także na żądanie oddawcy dołączony receptis zwrotny, za który oddawca płaci także 10 c.

Listy niedostatecznie frankowane czy to znaczkami osobnym czy kopertowym, będą uważane i taxowane jako niefrankowane, lecz z policzeniem wartości użytego znaczka.

Co do sposobu posyłania próbek towarowych, druków i wzorków obowiązują te same przepisy, co przy komunikacji z niemieckimi państwami.

Listy do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej posyłają się zwykłe na Belgię i Anglię.

Na Bremę i Hamburg posyła się tylko wtedy, gdy oddawca wyraźnie jedną z tych dróg wymieni na adresie i gdy wartość użytych znaczków lub kopert odpowiadać będzie taxom ustanowionym dla tych dróg.

Ostatnia poczta.

Paryż, 13. stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego, sprawozdawca Gressier oznajmił, że komisja stosownie do życzeń izby przyzwala na zniesienie uprawnienia do zastępstwa w ruchomej gwardii narodowej. Paulmier broni potrzeby zastępstwa.

Paryż, 13. stycznia. „Etandard“ pisze: Hr. Goltz odbył dziś zrana długą i bolesną operację, która się jak najlepiej udała. Operację robił profesor Nelaton z asystencją Dra Kolb. Pan Goltz był uspony, potrzeba było trzech osób do trzymania go.

Dzisiejszy buletyn lekarski konstatuje, że stan chorego jest zaspakajający. Cesarz, król pruski i hr. Bismark wywiadują się codziennie o stan zdrowia chorego.

„Etandard“ zaprzecza pogłosce, że hr. Goltz ma być zastąpiony kim innym.

Florenca, 13. stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych przyjęto artykuły ustawy w sprawie wojskowych z Wenecyi, którzy przez rząd austriacki z powodów politycznych zostali pozbawieni stopni.

Minister robót publicznych cofnął projekt ustawy względem odkupna kolei żelaznych, i wniósł nowy projekt przywracający dekreta względem budowy kolei.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. stycznia.

- Hotel George: PP. Bogdan Hip, z Zadworza. — Majkowski Emer., z Polski. Hotel europejski: Jasiński Stan., z Bystrowic. — Wykowski Xawery, z Safczyzna. Hotel angielski: Tretter Hil., z Laszek. — Tyszkowski Ant., z Trójcy. — Dr. Myszkowski Ludwik, adw., z Jarosławia. — Zbyszewski Wiktor, z Rzeszowa. Pod Nr. 509 1/2: Paszkulski Edgar, z Horodłowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. stycznia.

- PP. Taxis Józef, c. k. generał, do Pragi. — Ziemia Stefan, c. k. rotm. do Pardubic. — Freisinger Józef, c. k. porucznik, do Brzeżan. — Zyka Maurycy, c. k. podporucznik, do Krecowa. — Bielański Henryk, do Sekowy. — Puszyński Tadeusz, do Żółkwi. — Cieński Bolesław, do Tomaszówki. — Morawski Konstanty, do Podhorzec. — Ohanowicz Jan, do Wiednia. — Runge Jan, do Jankowic. — Hr. Starzyński Bojomir, do Derewni. — Wieckowski Kazimierz, do Brodów. — Dunin Stan., c. ros. radca, do Odessy. — Katiński Stanisław, do Grodowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. stycznia 1868.

Table with columns: Para, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmo. sfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

W dzień pochmurno, w nocy jasno.

THEATR.

Dziś (przedstaw. polskie) „Podrzutki“ dramat w 7 aktach a 8 obrazach; na dochód pana Józefa Baranowskiego.

Jutro (przedst. niem.) „Dom Sebastian König von Portugal“, wielka opera w 5 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Table with columns: Węgier, Galicyi, Budmiogrodu, Bukowiny, Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%.

2. Akcje.

Table with columns: Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, Niż. austr. tow. eskont., Banku arglo-austrackiego, Poln. kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa, Polud. kolei państw., Kol. Ces. Elżbiety, Kol. Kar. Lud., Lwowsko-czerniow. kolej, Austr. towarz. żegl. par., Galic. banku hyp.

3. Listy zastawne.

Table with columns: Banku narod. przezn. do losowania, Gal. Tow. kred. w w. a., Galic. banku hyp., Węgier. Towar. ziemskie, delto (renta), Pew. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kol. poln. po 100 zł. m. k., Kol. poln. po 100 zł. w. a., Kolej gal. Karola Ludwika, brze) po 5% za 100 zł.

5. Losy.

Table with columns: Inst. kred. dla handlu, Tow. żegl. par. na Dunaju, Poż. Trye, Pożyczka miasta Budy.

Table with columns: Esterhazego, Salma, Palfiego, Clarego, St. Genois, Windischgrätz, Waldsteina, Keglevicha, Fundacya szpital Arcyksięcia Rudolfa.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Table with columns: Amsterdam, Augsburg, Berlin, Frankfurt, Hamburg, Londyn, Paryż.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men., delto pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14 stycznia

Table with columns: 5% Metaliki, z procentami z maja i listopada, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(87) Edictal Citation. (1) No. 133. Der Carl Menzel, geboren den 7. September 1816 und verheiratet mit der unmittelbar verstorbenen Besitzerin des Grundstückes No. 13 z Giesmannsdorf hiesigen Kreises, hat im März 1857 diesen seinen Wohnort verlassen und ist nach Galizien auf Arbeit gegangen. Durch ein Schreiben, datirt Krzeszowice den 14. Juni 1857, hat er den Seinigen eine Nachricht gegeben, seitdem nicht mehr.

In Folge dessen und bei der Fruchtlosigkeit der Nachforschungen ist von seinen Kindern auf Todeserklärung angetragen worden.

Zu diesem Zwecke wird der genannte Carl Menzel so wie seine unbekanntten Erben hierdurch aufgefordert, von seinem Leben und Aufenthalt alsbald Nachricht zu geben, spätestens aber am Montag den 12. October 1868, Vormittags 11 Uhr bei dem un-

terzeichneten Gericht schriftlich oder persönlich im Partenzimmer vor dem Kreisgerichtsrath Hrn. Coghovich zu melden, widrigenfalls die Todeserklärung, so wie die Verfügung über sein Vermögen den gesetzlichen Vorschriften gemäß erfolgen werde.

Rdn. preussische Kreisgerichts-Deputation.

Bolkenhain in Schlessen, Reg. Bez. Liegnitz, am 16. December 1867.

Nro. 1249. Auf Grund der Bestimmungen des im Reichsgesetzblatte vom J. 1868 unter Nr. 1 erschienenen Gesetzes vom 31. December 1867 über die Erhebungen der Steuern und Abgaben im I. Quartal 1868, werden in Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Bekennnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1868 nachstehende Anordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Die Bekennnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1868 sind in der bisherigen, mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form auszufertigen und bis Ende Jänner 1868 zu überreichen.

2. Die Bekennnisse des Einkommens der I. Classe so wie des in nicht stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Classe, haben die Einnahmen und Ausgaben der Vorjahre u. zw.: der Sonnenjahre 1865, 1866 und 1867, zur Ermittlung des reinen Durchschnitts-Ertragnisses zu Grunde zu liegen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 u. 22 des Allerh. Patenten vom 29. October 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der II. Classe in dem Solarjahre 1868 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der III. Classe, welche der Einkommensseite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1867 einzubekennen.

5. Die bemessene Einkommensteuer sammt dem $\frac{1}{2}$ Zuschlage ist in vier Quartals-Raten einzuzahlen, wovon die erste mit Ende März, die zweite mit Ende Juni, die dritte mit Ende September und die vierte mit Ende December 1868 bei dem zur Einhebung bestimmten k. k. Steueramte beichtigt sein muß.

6. Die von den Zinsen der Staats-, öffentlichen Fonds- und ständischen Obligationen auf das Jahr 1868 zu entrichtende Einkommensteuer wird wie im Vorjahre 1867 mit sieben Perzent bemessen und eingehoben.

Die Einhebung der letzteren (6.) wird ohne Unterschied der Währung, auf welche die Obligationen lauten, in der mit der kaiserlichen Verordnung vom 28. April 1859 (Reichsgesetzblatt Nr. 67) festgesetzten Art mittelst Abzuges bei der Auszahlung der nach Kundmachung des erwähnten Gesetzes vom 31ten December 1867 fällig werdenden Zinsen geschehen.

Das den Schuldnern zustehende Recht zum Abzuge der Einkommensteuer von den Zinsen der hypothekarisch oder bei Gewerbsunternehmungen angelegten Capitalien, hat sich auch auf den gesetzlichen Zuschlag zu denselben zu erstrecken.

Sollten diese Bestimmungen in Folge höherer Weisungen etwa später eine Aenderung zu erlauben haben, so wird letztere nachträglich bekannt gegeben werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 8. Jänner 1868.

Nr. 1249. Na zasadzie postanowień ogłoszonej w dzienniku ustaw państwa z r. 1868 pod Nr. 1. ustawy z 31. grudnia 1867 względem poboru podatków i opłat w I. m. kwartale 1868 podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia względem sporządzenia i podawania fasyi co do dochodów i wykazywania się co do pobieranych stałych pensji jako też względem wymiarów i uiszczania podatku dochodowego na rok 1868:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na r. 1868 mają być sporządzane w dotychczasowej formie przepisanej instrukcją z d. 11. stycznia 1850 i podane do końca stycznia 1868.

2. Przy fasyonowaniu dochodów I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, który nie pochodzi ze stałych pensji, dochody i wydatki poprzednich lat, a mianowicie lat słonecznych 1865, 1866 i 1867 służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego, czystego dochodu.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 będą zastosowane do sum pochodzących ze stałych pensyj II. klasy przypadających w roku słonecznym 1868.

4. Procenta i renty III. klasy, które podlegają fasyonowaniu ze strony uprawnionych do ich pobierania, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. grudnia 1867.

5. Wymierzony podatek dochodowy wraz z wynoszącym $\frac{1}{2}$ dodatkiem ma być zapłaconym w czterech ratach kwartalnych, z których pierwsza przypada z końcem marca, druga z końcem czerwca, trzecia z końcem września a czwarta z końcem grudnia 1868 w c. k. urzędzie podatkowym przeznaczonym do poboru.

6. Podatek dochodowy uiszczają się mający w r. 1868 od procentów obligacji państwa, funduszów publicznych i stanowych będzie obliczony i pobierany tak jak w roku poprzednim 1867 w kwocie siedm procent.

Pobieranie tego ostatniego (6) odbywać się ma bez różnicy waluty, na którą obligacje opiewają, w sposób ustanowiony rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. kwietnia 1859 (Dz. ust. p. nr. 67) przez odciąganie przy wypłacie procentów, które przypadać będą po ogłoszeniu wspomnianej ustawy z d. 31. grudnia 1867.

Przystępujące dłużnikom prawo do odciągania podatku dochodowego od procentów przypadających od kapitałów hipotecznie lub w przedsiębiorstwach przemysłowych ulokowanych ma się rozciągać także na dodatek prawny do tychże.

Gdyby te postanowienia miały później w skutek wyższych poleceń doznać jakowej zmiany, natenczas zmiana ta będzie dodatkowo podana do wiadomości.

Z c. k. krajowej dyrekcji skarbu.

Lwów, dnia 8. stycznia 1868.

(66) **Concurs-Kundmachung.**

Nro. 249. Dienststellen im neuen Organismus der ostgalicischen Salzverschießämter:

1. Drei Einnehmerstellen in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 800 fl. öst. W.

2. Fünf Einnehmerstellen in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. öst. W.

3. Drei Controlorenstellen in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. öst. W.

4. Fünf Controlorenstellen in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 600 fl. öst. W.

Mit diesen Dienststellen, welche sämmtlich provisorisch sind, ist der Genus einer Naturalwohnung, eines Hausgartens, eines Holz- und Salzdeputates, endlich die Verpflichtung zum Erlage einer Dienst-Caution im Gehaltsbetrage verbunden.

Gesuche sind unter Nachweisung der bisher im Cassa- und Rechnungswesen geleisteten Dienste, dann der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 4. Jänner 1868.

Obwieszczenie konkursu.

Nro. 249. Posady służbowe w nowym organizmie wehodnio-galicyskich urzędów sprzedaży soli:

1. Trzy posady poborców w IX. klasie dyet z pensją 800 złr. w. a. rocznie.

2. Pięć posad poborców w IX. klasie dyet z pensją 700 złr. w. a. rocznie.

3. Trzy posady kontrolorów w X. klasie dyet z pensją 700 złr. w. a. rocznie.

4. Pięć posad kontrolorów w X. klasie dyet z pensją 600 złr. w. a. rocznie.

Do tych posad, z których wszystkie są prowizoryczne, przywiązaniem jest wolne pomieszkanie, ogród przy domu, deputat drzewa i soli, nakoniec obowiązek złożenia kaucyi służbowej w wysokości pensji.

Podania z udowodnieniem odbytej dotychczas służby przy kasie i rachunkowości, tudzież z udowodnieniem znajomości języków krajowych podawać należy w przeciągu trzech tygodni do c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 4. stycznia 1868.

(37) **E d y k t.**

Nro. 19166. C. k. sąd krajowy Krakowski za wiadoma niniejszym edyktem księdza Kaspra Bobole tudzież jego domniemanym spadkobierców i prawonabywców z istnienia życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim dom handlowy J. G. Schuller & Comp. w Wiedniu oraz p. Henryka hr. Kuczowska wniesli pozw na dniu 1. listopada 1867 do l. 19166 o wykreślenie sumy 8000 złp. czyli 2000 złr. w. a. z większej 25.000 złp. ze stanu biernego dóbr Wola Justowska z przyl., w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. marca 1868, godzinę 10tą rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Rydzowskiego

kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami staneli, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu doniesli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniechania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 17. grudnia 1867.

(56) **K u n d m a c h u n g.**

Nro. 14294. Am 10. Jänner 1868 tritt im Orte Jezupol ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und wird dasselbe seine Verbindung zu beiden Postzügen zwischen Lemberg und Czernowitz mittelst 4 täglichen Botenfahrten zum gleichnamigen Bahnhofe nach untenstehender Ordnung erhalten:

Von Jezupol tägl. um 2 Uhr Früh, 11 Uhr 50 M. Mittag, 2 Uhr 10 M. Mittag, 12 Uhr Nachts.

Vom Bahnhofe täglich um 2 Uhr 34 M. Früh, 12 Uhr 20 M. Mittag, 2 Uhr 34 M. Nachmittags, 12 Uhr 30 M. Nachts.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Jezupol hat aus nachbenannten Orten zu bestehen:

Cieżów, Dołhe, Dubowce mit Dehowa, Hanuszowce mit Jastrzębie, Jezupol, Jurkówka, Kozina, Miłowanie, Olszanica, Pobereże mit Branówka, Borniów, Sielec, Stryhanie, Wiktorów, Uzin.

Was htemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 16. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14294. Dnia 10. stycznia 1868 wejdzie w Jezupolu c. k. urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej w życie i łączyć się będzie z obydwojoma pociągami pocztowymi między Lwowem a Czerniowcami obiegającymi za pomocą dziennie 4razowych jazd postacyjnych do dworca kolei tej samej nazwy, w następującym porządku:

Z Jezupola dziennie o 2 g. z rana, o 11 g. 50 m. w południe, o 2 g. 10 m. z południa i o 12 g. w nocy.

Z dworca kolei dziennie o 2 g. 34 m. z rana, 12 g. 20 m. w południe, o 2 g. 34 m. po południu i o 12 g. 30 m. w nocy.

Am Bahnhofe um 2 Uhr 10 M. Früh, 12 Uhr Mittag, 2 Uhr 20 M. Nachmittags, 12 Uhr 10 Min. Nachts.

In Jezupol um 2 Uhr 44 M. Früh, 12 Uhr 30 M. Mittag, 2 Uhr 44 M. Mittag, 12 Uhr 40 M. Nachts.

Do okręgu doręczenia należą następujące miejscowości:

Cieżów, Dołhe, Dubowa z Dehową, Hanuszowce z Jastrzębicą, Jezupol, Jurkówka, Kozina, Miłowanie, Olszanica, Pobereże z Branówką, Borniina, Sielec, Stryhanie, Wiktorów, Uzin.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 16. grudnia 1867.

(62) **Concurs-Verlautbarung.**

Nro. 27-Pr. Zur Befegung der bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte erledigten, mit dem Gehalte von 367 fl. 50 kr. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe verbundenen Stelle eines Kerkermeisters wird der Concurs ausgeschrieben.

Gehdrig adstruirte Bewerbungsgesuche sind im vorgeschriebenen Wege binnen 14 Tagen bei dem Präsidium des besagten Kreisgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 5. Jänner 1868.

(77) **G d i c t.**

Nro. 16221. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten wird der, dem Wohnorte nach unbekanntem Amalia Diener gebornen Zappe mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe Johanna Borowska geborne Klimkiewicz unterm 26. Jänner 1867 z. J. 1741 eine Klage wegen Zahlung der Beträge von 8 fl. und 20 fl. G. M. f. N. G. angebracht, worüber die Tagfahrt zur Verhandlung auf den 23. Jänner 1868 um 10 Uhr Vormittag angeordnet und der erwähnten Belangten der hierortige Landesadvocat Dr. Maly mit Substitution des Landesadvocaten Hrn. Dr. Hofmann zum Curator bestellt wurde.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzuteilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, in dem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, am 18. November 1867.

(116) **Kundmachung.**

Nr. 6098. Bei der Haupt-Judengemeinde Gorlice ist die Stelle des Religionsweisers mit der jährlicher Entlohnung von 150 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Die Bewerber um diesen Posten haben ihre mit den gesetzlichen Erfordernissen instruirten Gesuche bis Ende Jänner d. J. bei dem Judengemeinde-Vorstande zu Gorlice einzubringen.

Vom k. k. Bezirksamte.

Gorlice, am 2. Jänner 1868.

(73) **Kundmachung.** (1)

Nr. 15047. In allen Orten des Inlandes, wo sich kaiserlich königlich oder königlich ungarische Postanstalten befinden, so wie bei der k. k. österreichischen Postexpedition in Belgrad können künftig Geldbeträge bis einschließlich fünfzig (50) Gulden öst. Währ. zur Zahlung an allen anderen obenbezeichneten Postorten angewiesen werden.

Die Gebühr für diese Postanweisungen beträgt 10 Kreuzer, und ist durch Aufklebung einer 10 kr. Briefmarke an der betreffenden Stelle der Anweisung zu entrichten.

Geldanweisungen im Betrage von mehr als 50 fl. bis einschließlich 1000 fl. öst. Währ. können bei den nachbenannten Postkassen an eine andere dieser Postkassen aufgegeben werden.

Diese Postkassen sind: Agram, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregenz, Brixen, Brody, Bruck an der Mur, Brünn, Cattaro, Czernowitz, Debrecin, Eger, Esseg, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Görz, Graz, Grosswardein, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbad, Karlstadt, Kaschau, Klagenfurt, Klausenburg, Krakau, Kronstadt, Kufstein, Laibach, Lemberg, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Ofen, Olmütz, Pest, Pola, Prag, Przemyśl, Pressburg, Raab, Ragusa, Reichenberg, Roveredo, Salzburg, Semlin, Spalato, Stanislaw, St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedin, Tarnów, Tarnopol, Temesvar, Teplitz, Trient, Triest, Troppau, Villach, Warasdin, Wien, Zara.

An die Postkassen in Wien und Pest können von diesen Postkassen Beträge bis einschließlich 5000 fl. öst. Währ. angewiesen werden.

Die Gebühr für Anweisungen von mehr als 50 fl. wird wie bisher berechnet.

Das Geldanweisungsgeschäft bei den Postämtern: Kollin, Peterwardein, Scharding und Tyrnau wird bis einschließlich 50 fl. beschränkt.

Zugleich wurde gestattet auf dem Coupon der postamtlichen Geldanweisungen schriftliche Mittheilungen jeder Art, daher auch die auf Zeitungsprämiationen bezüglichen Daten anzusetzen.

Bei Zeitungsprämiationen, welche auf diesem Wege vermittelt werden, kann auch die Adressenscheife auf der Vorder- oder Rückseite des Coupons angeklebt werden.

Von der k. k. Post-Direction.
Lemberg, am 28. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15047. We wszystkich wewnętrznych miejscowościach, gdzie się cesarsko-królewskie lub królewsko-węgierskie zakłady pocztowe znajdują, jako też w c. k. austriackiej ekspedycji pocztowej w Belgradzie można na przyszłość kwoty pieniężne własnie do pięćdziesiąt (50) złr. wal. austr. do wypłaty we wszystkich innych powyżej opisanych miejscach pocztowych przekazywać.

Należność za te przekazy pocztowe wynosi 10 centów, i ma być przez przyklepnięcie marki listowej 10 kr. na odpowiednim miejscu przekazu niszczone.

Przekazy w kwocie wyżej 50 złr. aż włącznie do 1000 złr. aust. wal. można tylko w następujących czasach pocztowych do jednej z tychże nadać.

Te kasy pocztowe są: Zagrzeb, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregencya, Brixen, Brody, Bruck nad Murem, Berno, Cattaro, Czerniowce, Debreczyn, Eger, Ossiek, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Gorycya, Graz, Wielki Warasdyn, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbad, Karlstadt, Koszyce, Klagenfurt, Klausenburg, Kraków, Kronstadt, Kufstein, Lublana, Lwów, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Buda, Ofen, Peszt, Pola, Praga, Przemyśl, Pressburg, Raab, Ragusa, Reichenberg, Roveredo, Salzburg, Zemlin, Spalato, Stanislawów, St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedin, Tarnów, Tarnopol, Temeswar, Teplitz, Trient, Tryest, Oppawa, Willach, Warasdyn, Wiedeń, Zara.

Do kasy pocztowej we Wiedniu i Peszcie można z tychże kas kwoty do włącznie 5000 złr. w. a. przekazywać.

Należność od przekazów wyżej 50 złr. wymienia się jak dotąd.

Czynność przekazowa w urzędach: Kollin, Peterwardein, Scharding i Tyrnau ogranicza się do kwoty włącznie 50 złr.

Równie pozwolono na kuponie pocztowych przekazów pisemnie udzielać wiadomości jakiegobądź rodzaju, dlatego też i podawać daty dotyczące się prēmumeraty czasopism.

Przy prēmumeracyach czasopism, które na tej drodze skuteczniają się, można także przepaskę adresową na przedniej lub tylnej stronie kuponu przyklepić.

Z c. k. Dyrekcji pocztowej.
Lwów, 28. grudnia 1867.

Edykt.

(1) Nr. 6882. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomiam niniejszym edyktem spadkobierców Hersza Grünfelda, jako to: Dwojre Grünfeld, Chaim Grünfeld, Chaje Hirsch i Dobrz Hirsch z życia i miejsca bytu niewiadomych, że przeciw nim Jonas Dummerek o uznaniu uiszczonej zapłaty sumy 64 złr. 27 kr. k. i wyintabulowanie tejże ze stanu biernego renoacji Nr. 279 w Rzeszowie ut. dom. 6. pag. 202 r. 1 on. intabulowanej, wniósł pozew i że w zatwierzeniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy

na 18. marca 1868 o godzinie 10tej wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych spadkobierców Hersza Grünfelda niewiadome jest, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Rybickiego kuratorem nieobecnych postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.
Rzeszów, dnia 20. grudnia 1867.

(64) **Edykt.** (1)

Nr. 6333. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadomiam, iż celem zaspokojenia od Majera Branda przeciw Wolfowi Binder wywalzonej sumy wexlowej 1500 złr. m. k. wraz z 6% odsetkami od dnia 11. stycznia 1857 bieżącymi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyi w kwotach 4 złr. 34 kr. m. k., 4 złr. 33 kr. m. k., 3 złr. 53 kr. m. k., 46 złr. 26 kr. m. k. i 60 złr. 46 kr. w. a. przyznanych, 1/2 część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie położonej, własność Wolfa Bindera, jak Dom. 5. pag. 210. n. 15. haer. stanowiącej, na trzecim terminie dnia 27. lutego 1868 o godzinie 10. przed południem w niniejszym sądzie pod następującymi uławiającymi warunkami sprzedaną będzie:

1) Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 2007 złr. 61 kr. w. a., którą gdyby nikt nie ofiarował, rzeczona 1/2 część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie i niżej tej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązany złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum kwotę 100 złr. w. a. w gotowiznie albo w papierach publicznych na okaziciela opiewających, albo w podobnych galicyjskich listach zastawnych wraz z kuponami, które podług kursu z ostatniej gazety urzędowej „Gazeta Lwowska“, jednakowoż nigdy wyżej nominalnej wartości obliczone będą.

3) Resztę warunków licytacyjnych, jako też akt oszacowania i wyciąg tabularny w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte lub odpisane być mogą.
Rzeszów, dnia 6. grudnia 1867.

(81) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 22190. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszym wiadomo czyni Janowi, Ferdynandowi i Franciszkowi Schröderowi a w razie ich śmierci ich spadkobiercom, że przeciw nim i innym Joanna i Józefa Raab na dniu 10. grudnia 1867 do l. 22190 wniósł pozew o zniesienie współwłasności realności w Stanisławowie pod l. 35/45 1/2, położonej, na którą do ustnej rozprawy termin na 4. lutego 1868 o godzinie 8. zrana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu tych pozwanych jest niewiadome, przeto tymże adwokat Dr. Maramorosz, ze substytucją pana adwokata Dr. Kwiatkowskiego za kuratora ustanowiono.

Wzywa się przeto tych pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informację wezwanie udzieliłi lub innego sobie zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przypisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
W Stanisławowie dnia 23. grudnia 1867.

(65) **Edykt.** (1)

Nr. 1659. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że 1. grudnia 1859 r. zmarł w Zameczku gospodarz gruntowy Iwan Hadada.

Gdy miejsce pobytu najmłodszej jego córki Kseni Hadada jest sądowi niewiadome, więc wzywa się ją, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do tutejszego sądu się zgłosiła i swe oświadczenie o spadku tem pewnie wnieśli, iż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami, którzy się już zgłosili i z jej w osobie Fedka Hadady ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.
Żółkiew, 10. listopada 1867.

(57) **Kundmachung.** (1)

Nr. 14346 Am 16. Jänner 1868 wird im Marktorte Dębowiec bei Jasło ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet, welches seine Verbindung durch tägliche Fußbotenposten mit dem Postamte Jasło mit nachstehender Kursordnung erhalten wird:

Von Dębowiec täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 6 Uhr Abends, in der übrigen Jahreszeit um 3 1/2 Uhr Nachmittags.
Von Jasło täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 5 1/2 Uhr, in der übrigen Jahreszeit um 6 1/2 Uhr Früh.

Die Entfernung von Dębowiec nach Jasło beträgt 1 Meile.

Der Bestellsbezirk des Postamtes Dębowiec hat nachbenannte Orte zu umfassen.

Dębowiec, Dolabka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Łajsee, Łazy, Markuszka, Miejszcowa, Osobnica, Pagórek, Pergorezyn, Rudno, Swirchowa, Wola Dębowiecka, Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.
Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 30. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 14346. Dnia 16. stycznia 1868 wejdzie w Dębowcu przy Jasle c. k. urząd pocztowy ze służbą poczty listowej i wartościowej w życie, i łączyć się będzie z c. k. urzędem pocztowym w Jasle za pomocą dziennych pieszych pocztów pocztowych w następującym porządku kursowym:

Z Dębowca dziennie do końca września o 6 g. wieczór, w pozostałej połowie roku o 3 1/2 g. po południu.

Z Jasła dziennie do końca września o 5 1/2 g. w pozostałej połowie roku o 6 1/2 g. z rana.

Odległość z Dębowca do Jasła wynosi 1 milę. Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Dębowcu należą następujące miejscowości.

Dębowiec, Dolabka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Łajsee, Łazy, Markuszka, Miejszcowa, Osobnica, Pagórek, Pergorezyn, Rudno, Swirchowa, Wola Dębowiecka, Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.
Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. Dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(79) **Edict.** (1)

Nr. 19633. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte Sect. I. wird bekannt gemacht, daß Catharina Weiss am 2ten November 1848 ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da der Aufenthaltort der abwesenden präsumtiven Erben: Theresa Weiss verheirathete Nell, Anton und Alexander Weiss dem Gerichte nicht bekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre vom heutigen Tage an, sich bei diesem Gerichte zu melden, und die Verlassenschaft anzubringen, widrigen die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselben bestellten Curator Dr. Dzidowski abgehandelt werden würde.

Lemberg, am 31. October 1867.

(83) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3075. C. k. sąd powiatowy w Andrychowiu podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż gruntu włościańskiego pod Nr. 60 w Sulkowicach, dziesięć morgów obejmującego w trzech terminach, na dniu 11. marca, 22. kwietnia i 13. maja 1868, każdy raz o godzinie 10tej przed południem w sprawie Franciszka Bury przeciw małżonkom Kasprowi i Katarzynie Srebnym pto. 290 zł. 30 kr.

Cena szacunkowa wynosi sumę 600 zł. w. a. Wadyum 10 proc. 60 zł. w. a. Realność powyższa dopiero na 3im terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną być może. Bliższe warunki licytacji w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.
Andrychów, dnia 20. grudnia 1867.

(61) **Edykt.** (1)

Nr. 15604. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamiam niniejszym, że na podstawie wekslu z dn. 12. sierpnia 1864 p. Abuszowi Abraham nakaz płatniczy sumy 3500 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2. stycznia 1865 i kosztami sądowymi 4 zł. 37 kr. na rzecz Süßla Oberländer dnia 6. czerwca 1867 l. 8756 wydany, i dla niewiadomego z miejsca pobytu Abusza Abraham w celu doręczenia nakazu płatniczego kuratorem p. adwokat Dr. Madejski, zastępcą zaś adwokat pan Dr. Reger zamianowani zostali.

Wzywa się przeto p. Abusza Abraham, by mianowanemu kuratorowi dał informację, lub sądowi innego rzecznika dla tej sprawy wymienił, inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1867.

(100) **Edykt.** (1)

Nr. 15301. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa na prośbę pana Szczefana Onoferka niniejszym edyktem posiadacza zgubionego wekslu w Tarnopolu 28. kwietnia 1860 na 30 zł. w. a. przez p. Szczepana Onoferka na własne zlecenie wystawionego, przez pana Karola Dobruckiego do płacenia przyjętego, a w dniu 1go lipca 1860 płatnego, aby ten weksel w ciągu 45 dni od dnia trzeciej insercyi edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi tem pewnie przedłożył, ileż w przeciwnym razie ten weksel amortyzowanym i za nieważny uznany zostanie.

Tarnopol dnia 4. grudnia 1867.

(82) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 22191. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszym wiadomo czyni Janowi, Ferdynandowi i Franciszkowi Schröderowi a w razie ich śmierci ich spadkobiercom, że przeciw nim i innym Joanna i Józefa Raab na dniu 10. grudnia 1867 do l. 22191 wniosły pozew o zniesienie współwłasności realności w Stanisławowie pod l. 1853, położonej, na którą do ustnej rozprawy termin na 4. lutego 1868 o godzinie 8. zrana wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu tych pozwanych jest niewiadomem, przeto tymże adwokata Dr. Maramorosa ze substytucją pana adwokata Dr. Kwiatkowskiego za kuratora ustanowiono.

Wzywa się przeto tych pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informację w czesnie udzielili lub innego sobie zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przepisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
W Stanisławowie dnia 23. grudnia 1867.

(60) **Edykt.** (3)

Nr. 6321. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu, obwieszcza niniejszym, iż dozwala i rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż realności w Nowym Sączu pod Nr. 350 położonej Tomasza i Józefy Dumanów własnej dotąd korpusu tabularnego w księgach tabuli miejskiej nieposiadającej na zaspokojenie pretensyi wekslowej 61 zlr. a. w. Leible Peterfreund w sporze przeciw Tomaszowi i Józefie Dumanów przysądzonej z odsetkami po 6% od 2. listopada 1865 i kosztami w kwotach 8 zlr. 78 kr., 3 zlr. 52 kr., 5 zlr. 68 kr. i kosztami obecnie w ilości 14 zlr. 8 kr. przyznaniem, która to przymusowa sprzedaż w trzech terminach a to dnia 20. lutego, 26. marca i dnia 23 kwietnia 1868 każdą razą o 10. godzinie zrana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przedsięwziętą będzie pod następującymi warunkami:

1. Licytacja rozpocznie się wywołaniem ceny szacunkowej w sumie 180 zlr. a. w. wyprawdzonej.
2. Każdy licytujący winien przed licytacją złożyć wadium w kwocie 40 zlr. a. w. w gotówce, które najwięcej ofiarującemu będzie zatrzymane i w cenę kupna wliczone, wadia zaś innych licytantów zostaną tymże zaraz zwrócone.

Odpis i szacunek sprzedać się mającej realności znajdują się w tutejszosaudowej registraturze, gdzie przejrzenia lub odpisane być mogą.

O rozpisaniu obecnej licytacji zawiadamia się strony tudzież c. k. prokuratorę finansową imieniem wysokiego skarbu.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 5. grudnia 1867.

(24) **Edykt.** (3)

Nr. 6001. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, iż p. Ignacy Niedziocha z Łańcuta w dniu 22go października 1867 do l. 6001 prośbę wniósł o umorzenie wekslu w dn. 21. czerwca 1867 jemu skradzionego, przez niego w maju 1867 w Łańcutie na 300 zł. w. a. wystawionego w trzy miesiące od wystawienia płatnego, a przez Götzla i Frimet Taunenbaum akceptowanego.

Wzywa się więc posiadacza wekslu tego, ażeby takowy w ciągu dni 45 po trzecim umieszczeniu tego edyktu w dzienniku urzędowym c. k. sądu obwodowemu przedłożył i prawo do niego nabyte tem pewnie wykazał, ile że w przeciwnym razie weksel ten za ponowną prośbą pana Ignacego Niedziochy za umorzony ogłoszonym.

Rzeszów, dnia 7. listopada 1867.

(28) **Kundmachung.** (3)

Nr. 15045. Es kommt häufig vor, daß die Bestellung von Fahrpostsendungen wegen mangelhaf-

ter Adresse nicht sofort erfolgen kann, sondern erst die Bevollständigung der Adresse durch die Aufgabepostämter bewirkt werden muß, wodurch nachtheilige Verzögerungen herbeigeführt werden.

Es wird daher unter Bezug auf den §. 3 der Fahrpostordnung in Erinnerung gebracht, daß die Adresse jeder Fahrpostsendung den Bestimmungsort (und zwar wenn es mehrere Orte desselben Namens gibt, unter Bezeichnung des Landes und Bezirkes, worin er sich befindet), dann den Vor- und Zunamen und die Wohnung des Empfängers und überhaupt jene Merkmale enthalten muß, welche den Empfänger von anderen Personen gleichen Namens genau unterscheiden lassen.

Die bloße Angabe einer Geschäftsfirma, falls sie nicht allgemein bekannt ist, genügt durchaus nicht.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 27. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 15045. Częstość zdarza się, że doręczenie przesyłek wartościowych w skutek niedokładnej adresy natychmiast nastąpić nie może, lecz dopiero przez urząd nadawczy pocztowy uzupełnienie adresy skutecznie się musi, przetoż znaczne, nieraz nader szkodliwe opóźnienia powstają.

Dlatego odnośnie do §. 3 ustawy pocztowej wartościowej przypominają się, że adrese każdej przesyłki wartościowej zawierać musi miejsce przeznaczenia (a jeżeli jest więcej miejscowości tej samej nazwy, oznaczenie kraju i powiatu, w którym leży), dalej imię i przezwisko i pomieszkanie adresata i w ogólności te oznaki, za pomocą których adresata od innych osób tego samego nazwiska dokładnie odróżnić można.

Same podanie firmy handlowej, jeżeli też nie jest powszechnie znaną, nie jest dostatecznym.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 27. grudnia 1867.

(91) **Edykt.** (1)

Nr. 20966. C. k. sąd krajowy w Krakowie jako władza nadopiecznika czyni wiadomo, że uchwałą tegoż sądu z dnia 16. grudnia 1867 do l. 20966 władza opiekunicza nad małoletnim po ś. p. Henryku Kępińskim pozostałym synem Mieczysława Kępińskim współwłaścicielem dóbr Pierzchów, Nieznanowice, Jaroszkówka i Radlna na czas nieograniczony przedłużoną została.

Kraków, dnia 16. grudnia 1867.

(38) **Edykt.** (3)

Nr. 22161. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Grünzweiga, że przeciw niemu Chemie Engländer dnia 20. grudnia 1867 do l. 22161 o zapłacenie sumy wekslowej 150 zł. wal. austr. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu którego nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Zuckra kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu wekslowem przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w trzech dniach swe zarzuty wniósł, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 22. grudnia 1867.

(26) **Ogłoszenie.**

Nr. 13008. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim postanowił oddać w przedsiębiorstwo dostarczenia części materiałów murowych do budowy zakładu obłąkanych w Kulparkowie potrzebnych mianowicie:

- I. Kamienia murowego:
 - a) szychtowego sagów kubicznych 220.
 - b) okruchowego (Bruchstein) sagów kub. 130.
- II. Wapna gaszonego stóp kub. 40 tysięcy.
- III. Piasku czystego sążni kub. 300.

Wzywa się przeto niniejszym cheacych podać się do starzenia pomienionych materiałów, które dotychczasowe na każdy z powyższych artykułów oddzielnie deklaracje zabezpieczone w Wydziale krajowym w biurze referenta spraw szpitalnych nie później do dnia 20go stycznia 1868 do godziny 12 w południe złożyli, w którymto dniu i czasie nastąpi otworenie ofert, a następnie zatwierdzenie z najkorzystniejszej. Wszakże Wydział krajowy zastrzeżenie sobie wolność przy wyborze przedsiębiorcy, nie wchodzić się jedynie niskością ceny ofiarowanej.

Wadium do deklaracji na dostawę kamienia w kwocie 450 na dostawę wapna w kwocie 380 na dostawę piasku w kwocie 140 wal. austr. powinno być dołączone.

Bliższe warunki obowiązujące mające ofertę i wzory do deklaracji przejrzeć można w pomienionym biurze Wydziału krajowego codziennie od godziny 9tej z rana do godziny 3ejej popołudniu. Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim
We Lwowie dnia 31. grudnia 1867 r.

(27) **Edykt.**

Nr. 7008 - Straf. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in der Bewandlung desselben der Betrag von 30 Gulden erliche welcher in der Wohnung eines k. k. Militärarztes tem Ansehe nach im Zwecke der Verteilung der Antemissbrände durch einen Unbekannten zurückgelassen worden ist.

Der Berechtigte wird aufgefordert, sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Lemberger Amtsblatt zu melden und sein Recht darauf nachzuweisen, widrigenfalls die Geldbetrag dem hierortigen Armenfonde zugewendet werden wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow, am 20. December 1867

(50) **Obwieszczenie.**

Nr. 18383. Magistrat król. stoł. miasta Lwowa niniejszym do powszechnej wiadomości podaje, dnia 14. czerwca 1862 r. znalezione zostały trzy dokumenta, a mianowicie a) cesya na 300 zlr. w. b) skrypt na 100 zlr. w. a. i c) pojedynczy odrezolucyji magistratu przemyskiego, które w tutejszym depozycie w przechowaniu się znajdują.

Ktoby prawo własności do nadmienionych dokumentów rościł sobie, ma się w tym względzie wrogodaciami dowodami w przeciągu 6ciu tygodni wykazać, inaczej bowiem z temi papierami według istniejących przepisów postąpi się.

Lwów, dnia 14. grudnia 1867.

(67) **Kundmachung.**

Nro. 83. In Nadworna wurde eine k. k. Telegraphenstation mit beschränktem Tagdienst für allgemeinen Verkehr eröffnet.

Vom k. k. Telegraphen-Inspectorate.
Lemberg, am 8. Jänner 1867.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Der Verwaltungs-Ausschuß des Kranken-Unterstützungs-Bereins der Lemberg-Czernowitz Eisenbahn-Gesellschaft beehrt sich anzuzeigen, daß mit 1ten April d. J. die Vereinsärzte in Chodorów, Bukaczowce, Ottynia und Kolomea gegen ein jährliches Honorar von 400 Gulden aufgenommen werden.

Bewerber um diese Stellen, zu welchen der verlangte Doctorgrad der Medicin und Chirurgie und eventuell das Magisterium der Geburtshilfe, so wie zurückgelegte Praxis erforderlich ist, wollen ihre Gesuche bis zum 15. Februar d. J. an den genannten Verwaltungs-Ausschuß in Lemberg-Lemberg-Czernowitz-Bahnhof einbringen, allwo auch die näheren Bedingungen über die Obliegenheiten der Vereinsärzte einzusehen sind.

Lemberg, am 4. Jänner 1868.

Der Vereins-Ausschuß.

Obwieszczenie.

Wydział zawiadowczy Stowarzyszenia urzędników kolei Lwowsko-Czernowieckiej do wspierania chorych ma zaszczyt podać do wiadomości, że z dn. 1. kwietnia b. r. przyjęci zostana lekarze Stowarzyszenia w Chodorowie, Bukaczowcach, Ottyni i Kolomyi za wynagrodzeniem rocznym w sumie 400 zł.

Ubiegający się o te posady, posiadający stopień doktora medycyny i chirurgii, a ewentualnie stopień magistra akuszerji i mogący się wykazać z odbytej praktyki, raczą nadesłać swoje podania do 15. lutego b. r. do wspomnionego wydziału zawiadowczego we Lwowie - Dworzec kolei czernowieckiej we Lwowie, gdzie też można powziąć bliższą wiadomość co do obowiązków lekarzy Stowarzyszenia.

Lwów, dnia 4. stycznia 1868.

Wydział zawiadowczy. (33-2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

HERBATA.

Powszechnie ulubiona i uznana jako wyborna mieszanki londyńskiej funt wiedeński à 4 zł.

prawdziwej dostać można jedynie tylko w hamburskim

składzie kawy i herbaty

Wiedeń, przedłużona ulica Weiburggasse 27, (obok piwiarni Obermayera w domu towarzystwa ogrodniczego. (615-10)

Polecenia z prowincji wykonują się jak najspieszniej